

**Sumartónleikar
í
Listasafni Sigurjóns Ólafssonar**

Ingibjörg Guðjónsdóttir
sópran
Valgerður Andréasdóttir
píanó

Kaffistofa safnsins er opin að tónleikum loknum
The cafeteria is open after the concert

Priðjudaginn 29. ágúst 2000 kl. 20:30

Ingibjörg Guðjónsdóttir hóf söngnám við Tónlistarskóla Garðabæjar og lauk þaðan burtfararprófi. Aðalkennari hennar þar var Snæbjörg Snæbjarnardóttir. Nítján ára gömul sigráði hún í Söngkeppni Sjónvarpsins og vann sér þannig þáttökurétt í hinni frægu söngkeppni „Cardiff Singer of the World“ í Wales.

Framhaldsnám stundaði Ingibjörg í Bandaríkjunum og lauk B.M. prófi í söng frá Indiana University í Bloomington. Þar naut hún leiðsagnar Virginiu Zeani og Prof. Roy Samuelsen. Síðastliðin ár hefur Ingibjörg notið leiðsagnar hinnar heimsfrægu söngkonu Ileanu Cotrubas. Ingibjörg söng hlutverk Mimiar í La Bohème eftir Puccini í uppfærslu Óperusmiðjunnar og Leikfélags Reykjavíkur, þá söng hún einnig sopranhlutverkið í Carmina Burana. Hún hefur verið fulltrúi Íslands á fjölmögum tónlistarháttíðum erlendis m.a. á Tónlistarháttíð ungra norrænna einleikara og einsöngvara í Svíþjóð, „Scandinavian Festival of Music“ í Danmörku og á hinni virtu tónlistarháttíð „Budapest Spring Festival“ í Ungverjalandi.

Ingibjörg hefur marg oft komið fram sem einsöngvari bæði með kór og hljómsveit við hin ýmsu tækifæri hér á landi, sem erlendis. Þá hefur hún einnig haldið fjölda einsöngstónleika víða um land og sungið í útvarpi og sjónvarpi. Hún hefur frumflutt tónverk eftir Karólínu Eiríksdóttur og Porkel Sigurbjörnsson. Ingibjörg hefur m.a. sungið með Sinfóniuhljómsveit Íslands, BBC Wales Sinfóniuhljómsveitinni, Sænsku Utvarpshljómsveitinni og Sinfóniuhljómsveitinni í Öðinsvéum í Danmörku. Nýlega kom út geisladiskur á vegum EMI útgáfufyrirtækisins á nýju dönsku tónverki „Julekantate“ eftir Frederik Magle þar sem Ingibjörg syngur sopranhlutverkið.

Valgerður Andrésdóttir lauk einleikaraprófi í píanóleik frá Tónlistarskólanum í Reykjavík árið 1985. Kennarar hennar voru m.a. Anna Þorgrímsdóttir og Margrét Eiríksdóttir. Hún stundaði framhaldsnám við Listaháskólann í Berlín hjá prof. Georg Sava. Þaðan lauk hún burtfararprófi árið 1992. Hún sótti einnig reglulega námskeið hjá György Sebök. Hún bjó um tíma í Kaupmannahöfn þar sem hún starfaði sem undirleikari og píanókennari. Valgerður hefur haldið fjölmarga tónleika innanlands og erlendis, unnið með söngvurum og í kamermúsík. Hún starfar nú við Tónlistarskólanum í Hafnarfirði.

Efnisskrá

Joseph Haydn
1732-1809

A Pastoral Song
The Mermaid's Song

V. Bellini
1801-1835

úr „Composizioni da camera“
Per pieta, bell'idol mio
Almen se non poss'io

G. Rossini
1792-1868

úr „Serate Musicali“
La promessa
L'invito

Richard Strauss
1864-1949

Zueignung op.10 nr.1
Allerseelen op.10 nr. 8
Ständchen op.17 nr. 2

Gunnar R. Sveinsson
f. 1933

úr „Söngbók Gardars Hólm“
ljóð: Halldór Laxness
Dans
Barnagæla frá Nýja Íslandi
Stríðið
Um hina heittelskuðu

Per pietà, bell'idol mio

Per pietà, bell'idol mio,
Non mi dir ch'io sono ingratto;
Infelice e sventurato
Abbastanza il Ciel mi fa.

Se fedele a te son io,
Se mi struggo ai tuoi bei lumi,
Sallo amor, lo sanno i Numi
Il mio core, il tuo lo sa.

Höfundur óþekktur

Almen se non poss'io

Almen se non poss'io
Seguir l'amato bene,
Affetti del cor mio,
Seguitelo per me.

Già sempre a lui vicino
Raccolti amor vi tiene
E insolito cammino
Questo per voi non è.

Óþekktur höfundur

La promessa

Ch'io mai vi possa lasciar d'amare,
No, nol credete, pupille care;
Nemmen per gioco, v'ingannerò.

Voi sole siete le mie faville,
E voi sarete, care pupille,
Il mio bel foco sin ch'io vivrò.

Pietro Metastasio

Í hamingju bænum, ljúfan mín fagra

Í hamingju bænum, ljúfan mín fagra,
segðu mér ekki að ég sé vanþakklátur,
himinninn er þegar búinn að gera mig
nógu óheppinn og vansælan.

Að ég sé þér trúr,
að ég bráðni undan fögru augnaráði þínu,
það veit ástin, það vita guðirmir,
hjartað mitt og þitt vita það.

Geti ég ekki fylgt

Geti ég ekki fylgt
ástvinum góða
skal þó öll alúð hjarta míns
fylgja honum frá mér.

Samt er ég ávallt nálæg honum,
það er ástin sem sameinar,
og þessir stígar eru ekki
ókunnuglegir.

Loforðið

Að ég gæti nokkurn tíma hætt að elskja ykkur,
nei, trúið því ekki, kæru augasteinar,
ég mundi ekki einu sinni í grini segjast svíkja
ykkur.

Þið eruð einir neistarnir minir,
og þið verðið, kæru augasteinar,
minn fagri eldur meðan ég lifi.

L'invito

Vieni, o Ruggiero,
La tua Eloisa
Da te divisa
Non può restar:
Alle mie lacrime
Già rispondevi,
Vieni, ricevi
Il mio pregar.

Vieni, o bell'angelo,
Vieni, mio diletto,
Sovra il mio petto
Vieni a posar!
Senti se palpita,
Se amor t'invita S
Vieni, ma vita,
Fammi spirar.

Carlo Pepoli

Zueignung

Ja, du weißt es, teure Seele,
Daß ich fern von dir mich quäle,
Liebe macht die Herzen krank,
Habe Dank.

Einst hielt ich, der Freiheit Zecher,
Hoch den Amethysten-Becher
Und du segnetest den Trank,
Habe Dank.

Und beschworst darin die Bösen,
Bis ich, was ich nie gewesen,
Heilig, heilig an's Herz dir sank,
Habe Dank!

Hermann von Gilm

Boðið

Komdu, ó Ruggiero,
Eloisa þín
getur ekki verið
aðskilin frá þér:
Þú hefur áður
brugðizt við tárum mínum,
komdu, taktu á móti
bæn minni.

Komdu, ó fagri engill,
komdu, yndið mitt,
komdu til að hvila
við barm minn!
Finndu hvernig hann berst,
hvernig ástin biður þér heim S
Komdu, lífið mitt,
þú lætur mig deyja.

Tileinkun

Já, þú veizt það, vinan kæra,
að ég kvelst fjarri þér;
ástin gerir hjörtun sjúk.
Þér sé þökk.

Eitt sinn lyfti ég blákvartsbikarnum
og drakk frelsinu til;
og þú blessaðir drykkinn.
Þér sé þökk.

Og þú hraktir illa anda á flóttu
þar til ég hneig að hjarta þér
heilagur, sem ég aldrei var.
Þér sé þökk!

Allerseen

Stell auf den Tisch die duftenden Reseden,
Die letzten roten Astern trag herbei,
Und laß uns wieder von der Liebe reden,
Wie einst im Mai.

Gib mir die Hand, daß ich dich heimlich drücke
Und wenn man's sieht, mir ist es einerlei,
Gib mir nur einen deiner süßen Blicke,
Wie einst im Mai.

Es blüht und duftet heut auf jedem Grabe,
Ein Tag im Jahr ist ja den Toten frei,
Komm an mein Herz, daß ich dich wieder habe,
Wie einst im Mai.

Hermann von Gilm

Ständchen

Mach' auf, mach' auf, doch leise mein Kind,
Um keinen vom Schlummer zu wecken.
Kaum murmelt der Bach, kaum zittert im Wind
Ein Blatt an den Büschen und Hecken.
D'rüm leise, mein Mädchen, daß nichts sich regt,
Nur leise die Hand auf die Klinke gelegt.

Mit Tritten, wie Tritte der Elfen so sacht,
Um über die Blumen zu hüpfen,
Flieg' leicht hinaus in die Mondscheinnacht
Zu mir in den Garten zu schlüpfen.
Rings schlummern die Blüten am rieselnden Bach
Und duften im Schlaf, nur die Liebe ist wach.

Sitz' nieder, hier dämmert's geheimnisvoll
Unter den Lindenbäumen,
Die Nachtigall uns zu Häupten soll
Von uns'ren Küsselfräumen;
Und die Rose, wenn sie am Morgen erwacht
Hoch glüh'n von den Wonne schauern der Nacht.

Adolf Friedrich von Schack

Allrasálnameissa

Settu angandi ilmkollana á borðið
láttu hjá þeim síðustu rauðu stjórnufiflana,
og tólm aftur saman um ástina,
eins og eitt sinn í mai.

Réttu mér hönd þína, svo ég þrýsti hana á laun,
og þótt það sjáist kærí ég mig kollóttan,
gef mér eitt af augnatillitumum ljúfu,
eins og eitt sinn í mai.

Í dag blómstrar og ilmar á sérhverri gröf,
einn dagur á ári er ætlaður hinum dauðu,
leggstu við brjóst mitt, svo að ég eigi þig aftur,
eins og eitt sinn í mai.

Kvöldlokka

Ljúktu upp, en hljóðlega, barn mitt,
svo að enginn vakni af blundi.
Lækurinn niðar vart, vindurinn bærir vart
laufblað á runna og kjarri.
Vertu því hljóð, stúlka míin, svo að ekkert bærist,
leggðu höndina mjúklega á lokuna.

Stígðu, jafnhljóðlega og álfar stíga,
flugléttum skrefum yfir blómin.
Svífðu léttfætt út í tunglskinsnóttina
og laumastu til míin í garðinum.
Umhverfis blunda blómin við niðandi lækinn
og ilma í svefn; ástin vakir ein.

Setztu, rökkríð er leyndardómsfullt
hér undir linditjánum.
Næturgalann yfir höfðum okkar
skal dreyma kossana;
og þegar rósín vaknar á morgun skal hún
glóða skaert af sælurolli næturinnar.

A Pastoral Song

My mother bids me bind my hair
With bands of rosy hue,
Tie up my sleeves with ribbons rare
And lace my bodice blue!

For why, she cries, sit still and weep,
While others dance and play?
Alas! I scarce can go or creep,
While Lubin is away.

'Tis sad to think the days are gone,
When those we love were near,
I sit upon this mossy stone
And sigh when none can hear.

And while I spin my flaxen thread
and sing my simple lay,
The village seems asleep or dead:
Now Lubin is away.

Anne Hunter

The Mermaid's Song

Now the dancing sunbeams play
On the green and glassy sea,
Come, and I will lead the way,
Where the pearly treasures be.

Come with me, and we will go
Where the rocks of coral grow.
Follow, follow, follow me.

Come, behold what treasures lie
Far below the rolling waves,
Riches, hid from human eye,
Dimly shine in Ocean's caves.
Ebbing tides bear no delay,
Stormy winds are far away.

Come with me, and we will go
Where the rocks of coral grow.
Follow, follow, follow me.

Anne Hunter

Hjarðsöngur

Móðir míin biður mig að binda hár mitt
með rósraðum bónnum,
festa upp ermarnar með fágætum borðum
og reima bláa upphlutinn minn!

Því til hvers, hrópar hún, er að sitja og gráta
meðan aðrir dansa og leika sér?
En æ! Ég treysti mér varla til að ganga eða lötra
meðan Lubin er í burtu.

Það er sorglegt að vita að þeir dagar eru liðnir
þegar þeir sem við elskum voru hjá okkur,
ég sit á mosagrónum steini
og andvarpa þegar enginn heyrir til.

Og meðan ég spinn hörþráðinn minn
og syng fábreytta lagid mitt,
þá er eins og þorpið sé sofandi eða dautt
meðan Lubin er í burtu.

Söngur hafmeyjarinnar

Nú leika dansandi sólargeislarnir sér
á grænum og spegilsléttum sjónum,
komdu, og ég skal vísa veginn
þangað sem perlufjársjóðurinn er.

Komdu með mér, og við skulum fara
þangað sem kóralsteinarnir vaxa.
Fylgdu, fylgdu, fylgdu mér.

Komdu, sjáðu fjársjóðina sem liggja
langt fyrir neðan vaggandi oldurnar,
auðævi hulin mannlegum augum
skína dauflega í hellum hafssins.
Útfallið polir enga töf,
stormarnir eru langt í burtu.

Komdu með mér, og við skulum fara
þangað sem kóralsteinarnir vaxa.
Fylgdu, fylgdu, fylgdu mér.